

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/226/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204533
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5317204533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu Ing. I. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1. Mája 172/11, Trenčín, s adresou pracoviska Teplická 7434/147, Piešťany, o zaplatenie 155,90 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 16C/36/2017-51 zo dňa 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 155,90 eur s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania a povinnosti žalovaného nahradiť súdny poplatok, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol, ponecháva rozsudok nedotknutý.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 155,90 eur s príslušenstvom, vo zvyšku žalobu zamietol, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % a žalovanému uložil povinnosť nahradiť súdny poplatok vo výške 16,50 eur.

2) Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala riadne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k), f), j) zák. č. 129/2010 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm. b) sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko žalobcovi bol poskytnutý zo strany žalovaného spotrebiteľský úver vo výške 1.600,- eur, pričom úver je bezúročný a bez poplatkov vznikla mu povinnosť vrátiť žalovanému súdu 1.600,- eur. Nakoľko však žalobca žalovanému uhradil celkom sumu 1.755,90 eur sumu 155,90 eur zaplatil nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru. V danom prípade žalovanému vznikol voči žalobcovi nárok len na vrátenie sumy poskytnutého úveru a to 1.600,- eur. Nakoľko však žalobca uhradil žalovanému sumu 1.755,90 eur, vzhľadom k tomu, že spotrebiteľský úver bol bezúročný a bez poplatkov na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a na jeho strane sa jedná o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Z tohto dôvodu aj súd žalobnému návrhu žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 155,90 eur s príslušenstvom žalobcovi. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, prípadne zmeniť a žalobu zamietnuť. Žalovaný nesúhlasí s uvedeným tvrdením súdu, a to z nasledujúcich dôvodov. K obsahovej náležitosti predmetnej úverovej zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., žalovaný poukázal na skutočnosť, že bol podaný Okresným súdom Dunajská Streda návrh na začatie prejudiciálneho konania pre obdobné právne posúdenie obsahových náležitostí právneho úkonu a bolo Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíróová. Judikatúra SD EÚ je rozhodovacou praxou Súdneho dvora EÚ, ktorú vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach. SD EÚ je pritom jedným z orgánov EÚ, na ktorý členské štáty tejto nadnárodnej organizácie preniesli určité rozhodovacie právomoci, a tak rozhoduje spory medzi vládami členských štátov a európskymi inštitúciami a prejednáva aj žaloby jednotlivcov či organizácií proti inštitúciami EÚ. Judikatúra SD EÚ má pritom najmä zabezpečovať jednotný výklad práva EÚ a tak aj jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. Práve v prípadoch, kedy SD EÚ podáva právny výklad ustanovení európskeho práva či už v jednotlivých rozhodnutiach alebo na žiadosť súdov členských štátov či iných orgánov a inštitúcií EÚ má judikatúra SD EÚ všeobecnú záväznosť. Žalovaný sa dovoľával výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) v súlade s princípom eurokonformného výkladu právnej normy, t. j. výklad v súlade so smernicou, tak aby sa zabezpečil „reálny účinok“ smernice k cieľu vytvoriť skutočný vnútorný trh. Žalovaný poukázal, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že členské štáty EÚ majú povinnosť interpretovať svoje národné právo v súlade so smernicami a to s poukazom na rozhodnutia. V tejto súvislosti žalovaný uvádza rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.11.2017, č.k. 43 Co/24/2017. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy č. 4410019861, je uvedený priamo v zmluve nasledovne: „Termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.“ Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. dosiahnutý.

4) Žalobca v podanom vyjadrení považoval rozsudok za vecne správny, dostatočne odôvodnený, sledujúci prevládajúcu názorovú líniu všeobecných súdov Slovenskej republiky. Poukázal na výklad k jednotlivým ustanoveniam, ako aj na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach. Navrhol rozsudok potvrdiť.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 155,90 eur s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania a povinnosti žalovaného nahradiť súdny poplatok, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v danom prípade nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a dospel k iným skutkovým a právnym záverom ako súd prvej inštancie.

7) Odvolateľ mal za to, že zmluva o úvere mala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., resp. namietal, že súd neaplikoval na daný prípad eurokonformný výklad podľa rozhodnutia SD EÚ vo veci C-42/15. Aj odvolací súd sa stotožnil s jeho výkladom, keď mal za to, že v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (viď rozhodnutia NS SR vo veciach sp. zn. 4Cdo 211/2017, 3Cdo 146/2017, 4Cdo 187/2017, 3Cdo 56/2018), ktorá je založená na Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, z právnych záverov vyjadrených v Rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2010, sp. zn. C-42/2015. Potom teda je potrebné, aby ustanovenie, ktoré hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bolo potrebné eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.

j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá obsahuje istinu, úroky a iné poplatky.

8) Z tohto hľadiska preto odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva splňa predmetnú náležitosť, tak ako to popísal odvolateľ v podanom odvolaní.

9) Zároveň je nutné dodať, že súd prvej inštancie záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti nezaložil iba na tomto ustanovení, ale mal za to, že nie je dohodnutý konečný termín splatnosti úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. S týmto názorom sa odvolací súd stotožnil. Len na podporu správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu odvolací súd uvádza, že zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere v ustanovení § 9 ods. 2 taxatívnym spôsobom uvádzal náležitosti, ktoré musí Zmluva o spotrebiteľskom úvere bezvýhradne obsahovať - následkom absencie čo i len jednej v tomto zákonom ustanovení uvedenej náležitosti je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Jednou z obligatórných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy bol v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase jej uzatvorenia aj údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzatvorenia zmluvy a počtu splátok, ale spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (bližšie napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015). Zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 7.10.2014 však uvedenú obligatórnu náležitosť neobsahovala. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani tvrdenie žalovaného produkované v podanom odvolaní o tom, že žalobca mohol na základe objektívnych kritérií dospieť k záveru o konečnom termíne splatnosti úveru.

10) Absencia údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. je sama o sebe dôvodom posudzovania zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi sporovými stranami za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný nemal úspech v odvolacom konaní, úspech mal žalobca, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).